

Prințesa l-a privit mirată.

– Haide, broscoiule... Încă o șansă: ce vei face?

– **Voi dormi și voi lenevi!**

Pentru că un rege nu trebuie să facă prea mult efort! a răspuns din nou, mândru.

Prințesa s-a oprit brusc.

– **Dragon?** Unde-i dragonul meu? Era în camera mea, oare s-a trezit?
Am unul de când era foarte mic; l-am crescut dându-i lapte cu biberonul.
Să vezi cum zboară pe cer! Mă scarpină pe spate cu ghearele! Scuipă foc ca
să-mi facă floricele! Imaginează-ți, broscuțo...

– Sunt un **broscoi**, să știi, a zis Agapito jignit.

– Broscoi mic, dă-te la o parte, să nu cumva să te calce Eufrașin. **drăguțul**
meu dragon.

